Acest document reprezintă un instrument de documentare, iar instituțiile nu își asumă responsabilitatea pentru conținutul său.

►B REGULAMENTUL (CE) NR. 2160/2003 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

din 17 noiembrie 2003

privind controlul salmonellei și al altor agenți zoonotici specifici, prezenți în rețeaua alimentară

(JO L 325, 12.12.2003, p. 1)

Astfel cum a fost modificat prin:

		Jurnalul Oficial		
		NR.	Pagina	Data
►M1	Regulamentul (CE) nr. 1003/2005 al Comisiei din 30 iunie 2005	L 170	12	1.7.2005
►M2	Regulamentul (CE) nr. 1791/2006 al Consiliului din 20 noiembrie 2006	L 363	1	20.12.2006
►M3	Regulamentul (CE) nr. 1237/2007 al Comisiei din 23 octombrie 2007	L 280	5	24.10.2007
►M4	Regulamentul (CE) nr. 213/2009 al Comisiei din 18 martie 2009	L 73	5	19.3.2009
►M5	Regulamentul (CE) nr. 596/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 iunie 2009	L 188	14	18.7.2009
►M6	Regulamentul (UE) nr. 517/2011 al Comisiei din 25 mai 2011	L 138	45	26.5.2011
►M7	Regulamentul (UE) nr. 1086/2011 al Comisiei din 27 octombrie 2011	L 281	7	28.10.2011
►M8	Regulamentul (UE) nr. 517/2013 al Consiliului din 13 mai 2013	L 158	1	10.6.2013

rectificat prin:

►C1	Rectificare, JO L 68, 13.3.2015, p. 90 (517/2011)	

▼B

REGULAMENTUL (CE) NR. 2160/2003 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

din 17 noiembrie 2003

privind controlul salmonellei și al altor agenți zoonotici specifici, prezenți în rețeaua alimentară

PARLEMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 152 alineatul (4) litera (b),

având în vedere propunerea Comisiei ([1]),

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ([2]),

după consultarea Comitetului Regiunilor,

hotărând în conformitate cu procedura prevăzută în articolul 251 din tratat ([3]),

întrucât:

(1) Animalele vii și produsele de origine animală sunt incluse pe lista din anexa I la tratat. Creșterea și introducerea pe piață a unor produse de origine animală constituie o importantă sursă de venit pentru populația agricolă. O dezvoltare rațională a acestui sector are loc prin realizarea unor acțiuni veterinare care vizează ridicarea nivelului de sănătate publică și sănătate animală a Comunității.

(2) Protecția sănătății umane împotriva maladiilor și infecțiilor direct sau indirect transmisibile între animale și om (zoonoze) este de o importanță majoră.

(3) Zoonozele transmisibile prin alimente pot cauza suferințe umane, precum și pierderi economice atât producției, cât și industriei alimentare.

(4) Zoonozele transmise de alte surse decât alimentele, în special de populațiile de animale sălbatice și de companie, constituie de asemenea un subiect de îngrijorare.

(5) Zoonozele care există în faza de producție primară trebuie să facă obiectul unui control corespunzător în vederea garantării realizării obiectivelor prezentului regulament. Totuși, în cazul producției primare la originea aprovizionării directe a consumatorului final sau comerțului local cu cantități mici de produse primare de către operatorul din sectorul alimentar care le produce, este necesar să se protejeze sănătatea publică în cadrul dreptului național. Există

([1]) JO C 304 E, 30.10.2001, p. 260.
([2]) JO C 94, 18.4.2002, p. 18.
([3]) Avizul Parlamentului European din 15 mai 2002 (JO C 180 E, 31.7.2003, p. 160), poziția comună a Consiliului din 20 februarie 2003 (JO C 90 E, 15.4.2003, p. 25) și poziția Parlamentului European din 19 iunie 2003 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial). Decizia Consiliului din 29 septembrie 2003.

▼B

într-adevăr în acest caz o relație strânsă între producător și consumator. Această producție nu ar trebui să aibă efecte semnificative asupra prevalenței medii de zoonoze în rândul populațiilor de animale din întreaga Comunitate. Dispozițiile generale în privința eșantionării și analizei se pot dovedi nepractice și necorespunzătoare pentru producătorii care posedă foarte puține animale și care se află în regiuni supuse unor restricții geografice speciale.

(6) Directiva 92/117/CEE a Consiliului din 17 decembrie 1992 privind măsurile de protecție împotriva anumitor zoonoze și anumitor agenți zoonotici la animale și în produsele de origine animală, în vederea prevenirii focarelor de infecție și de intoxicare datorate produselor alimentare ([1]) prevedea sisteme de supraveghere a anumitor zoonoze și măsuri de control al salmonellei în anumite efective de păsări de curte.

(7) Conform acestei directive, statele membre trebuie să prezinte Comisiei măsurile naționale pe care le-au adoptat pentru a realiza obiectivele directivei și să stabilească planuri de supraveghere a salmonellei la păsările de curte. Directiva 97/22/CE a Consiliului ([2]), de modificare a Directivei 92/117/CEE, a suspendat totuși această ultimă cerință în așteptarea revizuirii prevăzute în articolul 15a din Directiva 92/117/CEE.

(8) Mai multe state membre au prezentat deja planuri de supraveghere a salmonellei care au fost aprobate de Comisie. De asemenea, toate statele membre au fost invitate, începând cu 1 ianuarie 1998, să respecte măsurile minime stabilite cu privire la salmonella în anexa III secțiunea I din Directiva 92/117/CEE și să stabilească reguli privind măsurile care urmează a fi luate pentru a se evita introducerea salmonellei în exploatații.

(9) Aceste măsuri minime se bazau pe supravegherea și controlul salmonellei în efectivele pentru reproducere din specia *Gallus gallus*. Dacă prezența serotipurilor *Salmonella enteritidis* sau *Salmonella typhimurium* era depistată și confirmată în eșantioanele prelevate, Directiva 92/117/CEE stabilea măsuri specifice care urmau să fie luate pentru a se controla infecția.

(10) Alte texte din legislația comunitară prevăd supravegherea și controlul anumitor zoonoze în rândul populațiilor animale. Astfel, Directiva 64/432/CEE a Consiliului din 26 iunie 1964 privind problemele de inspecție veterinară care afectează schimburile intracomunitare cu bovine și porcine ([3]) se referă la tuberculoza bovină și bruceloza bovină. În ceea ce privește Directiva 91/68/CEE a Consiliului din 28 ianuarie 1991 privind condițiile de sănătate animală care reglementează schimburile intracomunitare de ovine și caprine ([4]), aceasta se referă la bruceloza ovină și caprină. Prezentul regulament nu trebuie să atragă după sine dublarea acestor exigențe deja existente.

(11) De asemenea, legislația comunitară care trebuie adoptată cu privire la igiena produselor alimentare ar trebui să cuprindă elemente specifice necesare prevenirii, controlului și supravegherii zoonozelor și agenților zoonotici și să prevadă cerințe specifice pentru calitatea microbiologică a alimentelor.

([1]) JO L 62, 15.3.1993, p. 38. Directivă astfel cum a fost modificată ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 806/2003 (JO L 122, 16.5.2003, p. 1).
([2]) JO L 113, 30.4.1997, p. 9.
([3]) JO 121, 29.7.1964, p. 1977/64. Directivă astfel cum a fost modificată ultima dată prin Regulamentul (CE) 1226/2002 al Comisiei (JO L 179, 9.7.2002, p. 13).
([4]) JO L 46, 19.2.1991, p. 19. Directivă astfel cum a fost modificată ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 806/2003.

▼B

(12) Directiva 92/117/CEE prevedea colectarea de date privind apariția unor zoonoze și a unor agenți zoonotici în hrana pentru animale, la animale, în produsele alimentare și la om. Acest sistem de colectare a datelor, deși nearmonizat și, prin urmare, nepotrivit pentru a permite comparații între statele membre, constituie o bază de evaluare a situației actuale în ceea ce privește zoonozele și agenții zoonotici în Comunitate.

(13) Rezultatele acestui sistem de colectare a datelor arată că anumiți agenți zoonotici, și anume *Salmonella* spp. și *Campylobacter* spp., sunt răspunzători de majoritatea cazurilor de zoonoză la om. Se pare că numărul de cazuri de salmonella la om tinde să scadă, în special cele datorate *Salmonella enteritidis*și *Salmonella Typhimurium*, ceea ce dovedește succesul măsurilor de control adoptate de Comunitate. Totuși, se consideră că numeroase cazuri nu sunt notificate și că datele astfel colectate nu dau în mod necesar o imagine completă a situației.

(14) În avizul său privind zoonozele, adoptat la 12 aprilie 2000, Comitetul științific pentru măsuri veterinare referitoare la sănătatea publică a considerat că masurile aplicate in acel moment, destinate combaterii infecțiilor zoonotice de origine alimentară erau insuficiente. El a estimat de asemenea că datele epidemiologice culese atunci de statele membre nu erau nici complete, nici pe deplin comparabile. În consecință, comitetul recomanda ameliorarea modalităților de supraveghere și a identificat opțiunile posibile în domeniul gestionării riscurilor.

(15) Este, în consecință, necesar să se amelioreze sistemele de control existente pentru anumiți agenți zoonotici. În același timp, regulile definite în Directiva 2003/99/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 noiembrie 2003 privind supravegherea zoonozelor și a agenților zoonotici, de modificare a Deciziei 90/424/CEE a Consiliului și de abrogare a Directivei 92/117/CEE a Consiliului ([1]) vor înlocui sistemele de supraveghere și de colectare a datelor, instituite de Directiva 92/117/CEE.

(16) În principiu, controalele ar trebui să acopere întreaga rețea alimentară, de la fermă până la consumator.

(17) Regulile care reglementează aceste controale ar trebui în general să fie cele stabilite de legislația comunitară privind hrana pentru animale, sănătatea animală și igiena produselor alimentare.

(18) Totuși, pentru anumite zoonoze și anumiți agenți zoonotici, este necesar să se definească cerințele specifice controlului.

(19) Aceste cerințe specifice ar trebui să se bazeze pe obiective vizând diminuarea prevalenței zoonozelor și a agenților zoonotici.

([1]) JO L 325, 12.12.2003, p. 31.

▼B

(20) Pentru zoonozele și agenții zoonotici care afectează populațiile animale, este necesar să se stabilească obiectivele respective, luând în considerare în special frecvența și evoluția lor epidemiologică în rândul populațiilor animale și umane și în hrana animalelor și a oamenilor, gravitatea lor pentru om, consecințele lor economice potențiale, avizele științifice, precum și existența unor măsuri corespunzătoare în vederea reducerii prevalenței acestora. Dacă este necesar, pot fi stabilite obiective pentru alte părți ale rețelei alimentare.

(21) În vederea garantării realizării obiectivelor în timpul dorit, este necesar ca statele membre să stabilească programe specifice de control supuse aprobării Comunității.

(22) Este necesar ca responsabilitatea principală în domeniul securității alimentare să revină proprietarilor de exploatații din domeniile alimentației umane și nutriției animalelor. Statele membre ar trebui, prin urmare, să încurajeze elaborarea unor programe de control la scara întreprinderilor.

(23) În cadrul propriilor programe de control, statele membre și proprietarii de exploatații din domeniul alimentației umane și nutriției animalelor pot dori să aplice metode de control specifice. Totuși, unele din aceste metode pot să se dovedească inacceptabile, mai ales dacă sunt un obstacol în calea realizării generale a obiectivului urmărit, interferează în mod specific cu sistemele de test necesare sau riscă să pună în pericol sănătatea publică. Este așadar necesar să se stabilească proceduri corespunzătoare care să permită Comunității să excludă anumite metode din programele de control.

(24) Metode de control care nu sunt reglementate de nici o legislație comunitară specifică, în ceea ce privește aprobarea produselor, dar ar contribui la realizarea obiectivelor de reducere a prevalenței anumitor zoonoze și anumitor agenți zoonotici pot de asemenea exista sau pot fi puse la punct. Ar trebui prin urmare să fie posibilă aprobarea utilizării acestor obiective la nivel comunitar.

(25) Va fi esențial să se ia măsuri pentru ca animalele de repopulare să provină din șepteluri sau efective care au fost supuse unor controale conforme cu exigențele prezentului regulament. Atunci când un program specific de control este în vigoare, rezultatele testelor efectuate ar trebui comunicate celui care achiziționează animale. În acest scop, este necesar să se adauge cerințe specifice legislației comunitare pertinente privind comerțul intracomunitar și importurile care provin din țări terțe, în special pentru loturile de animale vii și de ouă pentru incubație. Directiva 64/432/CEE, Directiva 72/462/CEE a Consiliului din 12 decembrie 1972 privind problemele de sănătate și inspecție veterinară care apar cu ocazia importurilor de animale din speciile bovină și porcină, respectiv de carne proaspătă provenind din țări terțe ([1]) și Directiva 90/539/CEE a Consiliului din 15 octombrie 1990 privind condițiile de sănătate animală care reglementează schimburile intracomunitare și importurile din țări terțe de păsări de curte și de ouă pentru incubație ([2]) care provin din țări terțe ar trebui modificate în consecință.

([1]) JO L 302, 31.12.1972, p. 28. Directivă astfel cum a fost modificată ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 807/2003 (JO L 122, 16.5.2003, p. 36).
([2]) JO L 303, 31.10.1990, p. 6. Directivă astfel cum a fost modificată ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 806/2003.

▼B

(26) Adoptarea prezentului regulament nu ar trebui să aibă incidență asupra garanțiilor suplimentare acordate Finlandei și Suediei cu ocazia aderării lor la Comunitate și confirmate de Deciziile Comisiei 94/968/CE ([1]), 95/50/CE ([2]), 95/160/CE ([3]), 95/161/CE ([4]), 95/168/CE ([5]) și Deciziile Consiliului 95/409/CE ([6]), 95/410/CE ([7]) și 95/411/CE ([8]). Prezentul regulament ar trebui să prevadă o procedură pentru acordarea de garanții, pe o perioadă tranzitorie, oricărui stat membru al cărui program național de control aprobat depășește cerințele comunitare minime privind salmonella. Rezultatele testelor efectuate pe animale vii și ouă pentru incubație comercializate într-un astfel de stat membru ar trebui să răspundă criteriilor stabilite în programul său național de control. Legislația comunitară care trebuie adoptată, cu privire la produsele alimentare de origine animală, ar trebui să prevadă o procedură similară în ceea ce privește carnea și ouăle de consum.

(27) Țările terțe care exportă în Comunitate trebuie să aplice măsuri echivalente pentru controlul zoonozelor, paralel cu măsurile aplicate în Comunitate.

(28) În ceea ce privește controlul salmonellei, informațiile disponibile tind că demonstreze că produsele din carne de pasăre constituie o sursă majoră de salmonella pentru om. Ar trebui, în consecință, să fie aplicate măsurile de control producției de astfel de produse și extinse astfel măsurile adoptate în conformitate cu Directiva 92/117/CEE. Pentru producția de ouă de consum, este important să se stabilească măsuri specifice pentru introducerea pe piață produselor provenind din șepteluri care, în urma testelor, nu s-au dovedit a fi lipsite de contaminarea cu salmonella respectivă. În ceea ce privește carnea de pasăre, se urmărește introducerea pe piață cărnii cu o garanție rezonabilă în ceea ce privește necontaminarea acesteia cu salmonella respectivă. O perioadă de tranziție este necesară pentru ca proprietarii de exploatații din sectorul alimentar să se adapteze la măsurile prevăzute care se vor putea extinde în special în funcție de evaluarea științifică a riscurilor.

(29) Este necesar să se desemneze laboratoare naționale și comunitare de referință, însărcinate cu furnizarea de consultanță și asistență în problemele care intră sub incidența prezentului regulament.

(30) Pentru a se asigura aplicarea uniformă a prezentului regulament, este necesar să se stabilească prevederi în vederea organizării de audituri și inspecții comunitare în conformitate cu celelalte dispoziții legislative comunitare în domeniu.

(31) Este necesar să se adopte proceduri corespunzătoare în vederea modificării unor dispoziții din prezentul regulament pentru a ține seama de progresul tehnic și științific și pentru a adopta măsuri de execuție și măsuri tranzitorii.

([1]) JO L 371, 31.12.1994, p. 36.
([2]) JO L 53, 9.3.1995, p. 31.
([3]) JO L 105, 9.5.1995, p. 40. Decizie astfel cum a fost modificată ultima dată prin Decizia 97/278/CE (JO L 110, 26.4.1997, p. 77).
([4]) JO L 105, 9.5.1995, p. 44. Decizie astfel cum a fost modificată prin Decizia 97/278/CE.
([5]) JO L 109, 16.5.1995, p. 44. Decizie astfel cum a fost modificată prin Decizia 97/278/CE.
([6]) JO L 243, 11.10.1995, p. 21. Decizie astfel cum a fost modificată prin Decizia 98/227/CE (JO L 87, 21.3.1998, p. 14).
([7]) JO L 243, 11.10.1995, p. 25. Decizie astfel cum a fost modificată prin Decizia 98/227/CE.
([8]) JO L 243, 11.10.1995, p. 29. Decizie astfel cum a fost modificată prin Decizia 98/227/CE.

▼B

(32) Pentru a ține seama de progresele tehnice și științifice, trebuie să se asigure o cooperare strânsă și eficientă între Comisie și statele membre în cadrul Comitetului Permanent instituit de Regulamentul (CE) nr. 178/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 28 ianuarie 2002 care stabilește principiile generale și dispozițiile generale ale legislației alimentare, instituind Autoritatea europeană pentru siguranța alimentelor și stabilind proceduri referitoare la siguranța produselor alimentare ([1]).

(33) Măsurile necesare în vederea punerii în aplicare a prezentului regulament trebuie să fie adoptate în conformitate cu Decizia 1999/468/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 de stabilire a modalităților de exercitare a competențelor de execuție conferite Comisiei ([2]),

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

CAPITOLUL 1

DISPOZIȚII INTRODUCTIVE

Articolul 1

Obiect și domeniu de aplicare

(1) Prezentul regulament vizează adoptarea de măsuri adaptate și eficiente pentru depistarea și controlul salmonellei și al altor agenți zoonotici în toate stadiile pertinente ale producției, prelucrării și distribuirii, îndeosebi la nivelul producției primare, inclusiv în nutriția animalelor, în așa fel încât să se reducă prevalența acestora și riscul pe care-l reprezintă pentru sănătatea publică.

(2) Prezentul regulament se referă la:

(a) adoptarea unor obiective vizând reducerea prevalenței anumitor zoonoze în rândul populațiilor animale:

(i) la nivelul producției primare și

(ii) atunci când este necesar în funcție de zoonoza sau de agentul zoonotic respectiv, în alte stadii ale rețelei alimentare care includ alimentația umană, cât și hrana animalelor;

(b) aprobarea unor programe specifice de control stabilite de statele membre și de proprietarii de exploatații din sectoarele alimentației umane și nutriției animalelor;

(c) adoptarea de reguli specifice privind anumite metode de control aplicate în vederea reducerii prevalenței unor zoonoze și agenți zoonotici;

(d) adoptarea de reguli privind comerțul intracomunitar și importurile unor animale și produse derivate provenind din țări terțe.

(3) Prezentul regulament nu se aplică producției primare:

(a) în scopul utilizării private, sau

(b) la originea aprovizionării directe, de către producător, a consumatorului final sau a comerțului cu amănuntul local furnizând direct consumatorului final mici cantități de produse primare.

([1]) JO L 31, 1.2.2002, p. 1.
([2]) JO L 184, 17.7.1999, p. 23.

▼B

(4) Statele membre stabilesc, în cadrul legislației lor naționale, dispoziții care reglementează activitățile prevăzute în alineatul (3) litera (b). Aceste reguli naționale contribuie la realizarea obiectivelor prezentului regulament.

(5) Prezentul regulament se aplică fără a aduce atingere unor dispoziții comunitare mai specifice privind sănătatea animală, nutriția animalelor, igiena alimentară, bolile transmisibile la om, sănătatea și securitatea la locul de muncă, geniul genetic și encefalopatiile spongiforme transmisibile.

Articolul 2

Definiții

În conformitate cu prezentul regulament, se aplică:

1. definițiile incluse în Regulamentul (CE) nr. 178/2002;

2. definițiile incluse în Directiva 2003/99/CE și

3. următoarele definiții:

   (a) „efectiv”: un animal sau mai multe animale care trăiesc într-o exploatație ca unitate epidemiologică;

   (b) „șeptel de păsări de curte”: totalitatea păsărilor de curte care au același statut sanitar, deținute în același local sau aceeași împrejmuire și care constituie o unitate epidemiologică. În baterii, acest termen include toate păsările care împart același volum de aer.

Articolul 3

Autorități competente

(1) Fiecare stat membru numește o autoritate competentă sau autorități competente în conformitate cu prezentul regulament și informează Comisia cu privire la aceasta. Dacă un stat membru numește mai multe autorități competente:

(a) acesta indică Comisiei care va fi autoritatea competentă ce va servi drept punct de contact cu Comisia și

(b) se va asigura că autoritățile competente cooperează pentru a garanta buna aplicare a dispozițiilor prezentului regulament.

(2) Autoritatea competentă sau autoritățile competente sunt însărcinate mai ales cu:

(a) elaborarea programelor prevăzute în articolul 5 alineatul (1) și pregătirea modificărilor care se vor dovedi necesare, în special plecând de la datele culese și rezultatele obținute;

(b) culegerea datelor necesare evaluării mijloacelor puse în aplicare și rezultatelor obținute în momentul executării programelor de control naționale prevăzute în articolul 5 și prezentarea, în fiecare an, către Comisie, a acestor date și rezultate, inclusiv a rezultatelor oricărei anchete eventual realizate, ținând seama de regulile stabilite în articolul 9 alineatul (1) din Directiva 2003/99/CE;

(c) realizarea de controale regulate în localurile întreprinderilor din sectorul produselor alimentare și, dacă este necesar, al furajelor pentru animale, în vederea asigurării respectării prezentului regulament.

▼B

CAPITOLUL II

OBIECTIVE COMUNITARE

Articolul 4

Obiective comunitare vizând diminuarea prevalenței zoonozelor și agenților zoonotici

(1) Se stabilesc obiective comunitare în vederea diminuării prevalenței zoonozelor și agenților zoonotici enumerați în anexa I coloana 1 la populațiile animale enumerate în anexa I coloana 2, luând în considerare îndeosebi:

(a) experiența dobândită în cadrul măsurilor naționale

și

(b) informațiile transmise Comisiei sau Autorității europene pentru siguranța alimentelor în conformitate cu cerințele comunitare existente și, îndeosebi, în cadrul informațiilor obținute în conformitate cu Directiva 2003/99/CE, în special articolul 5.

▼M5

Comisia stabilește obiectivele și orice modificări ale acestora. Măsurile respective, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentului regulament, printre altele prin completarea acestuia, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 14 alineatul (3).

▼B

(2) Obiectivele prevăzute în alineatul (1) conțin cel puțin:

(a) expresia numerică:

(i) a procentului maxim de unități epidemiologice care au rămas pozitive și/sau

(ii) a procentului minim de reducere a numărului de unități epidemiologice care au rămas pozitive;

(b) termenul maxim în care trebuie atins obiectivul;

(c) definiția unităților epidemiologice prevăzute la punctul (a);

(d) definiția programelor de teste necesare pentru verificarea realizării obiectivului și

(e) definiția, dacă este cazul, a serotipurilor care sunt relevante din punctul de vedere al sănătății publice sau a altor subtipuri de zoonoze sau agenți zoonotici enumerați în anexa I coloana 1, ținând seama de criteriile generale enumerate în alineatul (6) litera (c) și de criteriile specifice stabilite în anexa III.

(3) Obiectivele comunitare sunt stabilite pentru prima dată înaintea datelor care trebuie respectate, indicate în anexa I coloana 4.

(4) (a) Pentru fiecare obiectiv comunitar pe care-l definește, Comisia furnizează o analiză a costurilor și avantajelor scontate. Această analiză ia în considerare îndeosebi criteriile prevăzute în alineatul (6) litera (c). Statele membre acordă, la cerere, întregul ajutor necesar Comisiei pentru a-i permite să pregătească această analiză.

(b) Înainte de a propune fiecare obiectiv comunitar, Comisia consultă statele membre în cadrul comitetului prevăzut în articolul 14 alineatul (1) cu privire la rezultatele acestei analize.

▼B

(c) În conformitate cu rezultatele acestei analize și cu consultarea statelor membre, Comisia propune, dacă este cazul, obiective comunitare.

(5) Totuși, prin derogare de la alineatul (2) litera (e) și de la alineatul (4), următoarele reguli se aplică păsărilor de curte pentru o perioadă tranzitorie.

Obiectivul comunitar stabilit pentru șeptelurile reproducătoare de *Gallus gallus* în cursul acestei perioade tranzitorii acoperă cele cinci serotipuri de salmonella cele mai frecvente în salmoneloza umană, care sunt identificate pe baza datelor culese prin intermediul sistemelor comunitare de supraveghere. Obiectivele comunitare stabilite pentru găinile ouătoare, puii de carne și curci în cursul perioadei tranzitorii acoperă *Salmonella enteritidis* și *Salmonella typhimurium*. Totuși, aceste obiective pot la nevoie să fie extinse la alte serotipuri pe baza rezultatelor unei analize realizate în conformitate cu alineatul (4).

Perioada tranzitorie se aplică în conformitate cu fiecare obiectiv comunitar privind reducerea prevalenței salmonellei la păsările de curte. Această perioadă este de trei ani în fiecare caz și începe la data indicată în anexa I coloana 5.

(6) ►**M5** (a) Comisia poate modifica anexa I în scopurile enumerate la litera (b), după luarea în considerare în special a criteriilor enumerate la litera (c). Măsurile respective, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentului regulament, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 14 alineatul (3). ◄

(b) Modificările aduse anexei I pot schimba dimensiunea cerințelor privind stabilirea de obiective comunitare prin completarea, diminuarea sau modificarea listei în care figurează:

(i) zoonozele sau agenții zoonotici;

(ii) stadiile rețelei alimentare și/sau

(iii) populațiile animale respective.

(c) Criteriile care trebuie luate în considerare înaintea modificării anexei I includ, în ceea ce privește zoonoza sau agentul zoonotic respectiv:

(i) frecvența lor în rândul populațiilor animale și umane și în nutriția animalelor și alimentația umană;

(ii) gradul lor de gravitate pentru om;

(iii) consecințele lor economice asupra preocupărilor pentru sănătatea animală și sănătatea umană, precum și asupra întreprinderilor din sectoarele nutriției animalelor și alimentației umane;

(iv) tendințele epidemiologice la om și animal și în sectoarele nutriției animalelor și alimentației umane;

(v) avizele științifice;

(vi) progresele tehnologice privind în special posibilitatea de a pune în aplicare diferitele tipuri de control existente și

(vii) dispozițiile și tendințele privind modul de creștere și metodele de producție.

▼M5

(7) Comisia poate modifica sau completa anexa III. Măsurile respective, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentei directive, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 14 alineatul (3).

▼B

(8) Comisia reexaminează punerea în aplicare a obiectivelor comunitare și ia în considerare această revizuire atunci când propune noi obiective.

(9) Măsurile luate în vederea diminuării prevalenței zoonozelor și agenților zoonotici enumerați în anexa I sunt aplicate în conformitate cu dispozițiile adoptate în prezentul regulament și cu orice altă dispoziție adoptată în temeiul acestui regulament.

CAPITOLUL III

PROGRAME DE CONTROL

Articolul 5

Programe naționale de control

(1) Pentru realizarea obiectivelor comunitare prevăzute în articolul 4, statele membre stabilesc programe naționale de control pentru fiecare din zoonozele și agenții zoonotici enumerați în anexa I. Programele naționale de control țin seama de repartiția geografică a zoonozelor în fiecare stat membru și de consecințele financiare ale punerii în aplicare a unor controale eficiente pentru producătorii primari și proprietarii de exploatații din sectoarele alimentației umane și nutriției animalelor.

(2) Programele naționale de control sunt continue și acoperă o perioadă de cel puțin trei ani consecutivi.

(3) Programele naționale de control:

(a) prevăd depistarea zoonozelor și agenților zoonotici în conformitate cu exigențele și regulile minime de eșantionare stabilite în anexa II;

(b) definesc responsabilitățile respective ale autorităților competente și ale proprietarilor de exploatații din sectoarele alimentației umane și nutriției animalelor;

(c) indică măsurile de control care trebuie luate ca urmare a depistării unor zoonoze și agenți zoonotici pentru a proteja în special sănătatea publică, inclusiv punerea în aplicare a măsurilor specifice definite în anexa II;

(d) permit evaluarea progreselor înregistrate în conformitate cu dispozițiile lor și pot fi revizuite îndeosebi luând în considerare rezultatele obținute în momentul depistării zoonozelor și agenților zoonotici.

(4) Programele naționale de control acoperă cel puțin următoarele stadii din rețeaua alimentară:

(a) producția hranei pentru animale;

(b) producția primară de animale;

(c) prelucrarea și prepararea produselor alimentare de origine animală.

▼B

(5) Programele naționale de control conțin, dacă este necesar, dispozițiile stabilite privind metodele de test și criteriile de evaluare a rezultatelor acestor teste pentru cercetările efectuate pe animale și ouăle pentru incubație expediate în teritoriul național, în cadrul controalelor oficiale prevăzute în anexa II partea A.

▼M5

(6) Comisia poate modifica sau completa cerințele și normele minime de eșantionare prevăzute în anexa II, după luarea în considerare în special a criteriilor enumerate la articolul 4 alineatul (6) litera (c). Măsurile respective, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentului regulament, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 14 alineatul (3).

▼B

(7) În termen de șase luni de la stabilirea obiectivelor comunitare prevăzute în articolul 4, statele membre prezintă Comisiei programele naționale de control și definesc măsurile care trebuie puse în aplicare.

▼M2

În cazul Bulgariei și României, a căror aderare intervine după ce data de depunere a programelor naționale de control fixată pentru alte state membre a trecut deja, data de depunere este data aderării.

▼M8

În cazul Croației, a cărei aderare intervine după ce data de depunere a programelor naționale de control fixată pentru alte state membre a trecut deja, data de depunere este data aderării.

▼B

Articolul 6

Aprobarea programelor naționale de control

(1) După ce un stat membru a prezentat un program național de control în conformitate cu articolul 5, Comisia dispune de două luni pentru a cere acestui stat membru informații suplimentare pertinente și necesare. Statul membru furnizează informațiile suplimentare respective în două luni de la primirea cererii. În două luni de la primirea acestor informații suplimentare sau, dacă ea nu a cerut asemenea informații, în șase luni de la prezentarea programului de control, Comisia stabilește dacă acesta este conform cu dispozițiile pertinente, inclusiv în special cu prezentul regulament.

(2) Atunci când Comisia a stabilit conformitatea unui program național de control sau la cererea statului membru care a prezentat programul respectiv, acesta este examinat fără întârziere în vederea aprobării acestuia în conformitate cu procedura prevăzută în articolul 14 alineatul (2).

(3) Modificările aduse unui program aprobat anterior în temeiul alineatului (2) pot fi adoptate în conformitate cu procedura prevăzută în articolul 14 alineatul (2) pentru a se ține seama de evoluția situației în statul membru respectiv, în special în conformitate cu rezultatele prevăzute în articolul 5 alineatul (3) litera (d).

Articolul 7

Programe de control ale proprietarilor de exploatații din sectoarele alimentației umane și nutriției animalelor

(1) Proprietarii de exploatații din sectoarele alimentației umane și nutriției animalelor sau organizațiile care îi reprezintă pot stabili programe de control care acoperă pe cât posibil toate stadiile producției, prelucrării și distribuției.

▼B

(2) Dacă doresc ca programele lor de control să facă parte dintr-un program de control național, proprietarii de exploatații din sectoarele alimentației umane și nutriției animalelor sau organizațiile lor reprezentative prezintă, spre aprobare, programele lor de control și orice modificare a acestora autorității competente a statului membru în care se află. Atunci când activitățile respective au loc în mai multe state membre, programele sunt aprobate separat pentru fiecare stat membru.

(3) Autoritatea competentă nu poate aproba programele de control prezentate în conformitate cu alineatul (2) decât dacă este convinsă că acestea răspund cerințelor aplicabile, prevăzute în anexa II, și obiectivelor programului de control național respectiv.

(4) Statele membre actualizează listele programelor de control aprobate ale proprietarilor de exploatații din sectoarele alimentației umane și nutriției animalelor sau ale organizațiilor lor reprezentative. Listele respective sunt puse la dispoziția Comisiei la cererea acesteia.

(5) Proprietarii de exploatații din sectoarele alimentației umane și nutriției animalelor sau organizațiile lor reprezentative comunică regulat rezultatele programelor lor de control autorităților competente.

CAPITOLUL IV

METODE DE CONTROL

Articolul 8

Metode de control specifice

(1) ►M5 La inițiativa Comisiei sau la cererea unui stat membru: ◄

(a) se poate decide că metode de control specifice pot sau trebuie să fie aplicate pentru a reduce prevalența zoonozelor și a agenților zoonotici în stadiul producției primare a animalelor și în alte stadii ale rețelei alimentare;

(b) pot fi adoptate reguli privind condițiile de folosire a metodelor prevăzute la litera (a);

(c) pot fi adoptate norme detaliate care reglementează documentele și procedurile necesare, precum și cerințele minime aplicabile metodelor prevăzute la litera (a)

și

(d) se poate decide că anumite metode de control specifice sunt excluse din programele de control.

▼M5

Măsurile respective, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentului regulament prin completarea acestuia, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 14 alineatul (3).

▼B

(2) Dispozițiile prevăzute în alineatul (1) literele (a), (b) și (c) nu se aplică metodelor care utilizează substanțe sau tehnici care intră sub incidența legislației comunitare privind nutriția animalelor, aditivii alimentari și medicamentele veterinare.

▼B

CAPITOLUL V

SCHIMBURI

Articolul 9

Schimburi intracomunitare

(1) Începând cel târziu cu datele menționate în anexa I coloana 5, înaintea expedierii unor animale vii sau ouă pentru incubație din întreprinderea aparținând sectorului alimentar de origine, șeptelurile de păsări și efectivele de origine din speciile enumerate în coloana 2 sunt supuse unor teste de depistare a zoonozelor și agenților zoonotici enumerați în coloana 1. Data și rezultatul testelor sunt indicate în certificatele de sănătate animală respective prevăzute în legislația comunitară.

(2) Statul membru de destinație, în conformitate cu procedura prevăzută în articolul 14 alineatul (2) poate fi autorizat, într-o perioadă de tranziție, să ceară ca rezultatele testelor care trebuie menționate în certificatele de sănătate animală respective ale loturilor de animale și de ouă pentru incubație analizate în statul membru de expediere să răspundă acelorași criterii, în ceea ce privește salmonella, ca cele aplicate, în conformitate cu articolul 5 alineatul (5), în cadrul programului său național aprobat, loturilor expediate pe teritoriul său.

Această autorizație poate fi retrasă conform aceleiași proceduri.

(3) Măsurile speciale privind salmonella care se aplicau animalelor vii expediate către Finlanda și Suedia înaintea intrării în vigoare a prezentului regulament continuă să se aplice ca și cum acestea ar fi fost autorizate în conformitate cu alineatul (2).

▼M5

(4) Fără a aduce atingere articolului 5 alineatul (6), Comisia poate să prevadă norme specifice privind stabilirea, de către statele membre, a criteriilor menționate la articolul 5 alineatul (5) și la alineatul (2) din prezentul articol. Măsurile respective, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentului regulament prin completarea acestuia, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 14 alineatul (3).

▼B

Articolul 10

Importuri din țări terțe

(1) Începând cu datele menționate în anexa I coloana 5, admiterea sau menținerea pe listele prevăzute de legislația comunitară, pentru speciile sau categoria respectivă, din țări terțe din care statele membre sunt autorizate să importe animale sau ouă pentru incubație, care intră sub incidența prezentului regulament, sunt subordonate prezentării Comisiei, de către țara terță respectivă, a unui program echivalent cu cele prevăzute în articolul 5 și aprobării sale în conformitate cu acest articol. Acest program precizează garanțiile oferite de țară în domeniul inspecțiilor și controalelor referitoare la zoonoze și agenți zoonotici. Garanțiile respective trebuie să fie cel puțin echivalente cu garanțiile prevăzute în prezentul regulament. Oficiul Alimentar și Veterinar al Comisiei contribuie din plin la verificarea existenței unor programe de control echivalente în țările terțe.

▼B

(2) Aceste programe sunt aprobate în conformitate cu procedura prevăzută în articolul 14 alineatul (2), în măsura în care echivalența măsurilor pe care le descriu și a exigențelor pertinente aplicabile în conformitate cu legislația comunitară este obiectiv dovedită. Alte garanții decât cele prevăzute în prezentul regulament pot fi autorizate în conformitate cu procedura respectivă în măsura în care acestea nu sunt mai favorabile decât cele aplicabile schimburilor intracomunitare.

(3) Țările terțe cu care se efectuează schimburi regulate sunt supuse articolului 5 alineatul (7) și articolului 6 alineatul (1) în ceea ce privește termenele de prezentare și de aprobare a programelor. Pentru țările terțe care instituie sau reiau schimburile, termenele aplicabile sunt cele prevăzute în articolul 6.

(4) Înaintea oricărei expedieri de animale vii sau de ouă pentru incubație de la întreprinderea aparținând sectorului alimentar de origine, șeptelurile de păsări de curte și efectivele de origine ale speciilor enumerate în anexa I coloana 2 sunt supuse unor teste. Șeptelurile de păsări de curte și efectivele sunt supuse unor teste de depistare a zoonozelor și agenților zoonotici enumerați în anexa I coloana 1, sau dacă este necesar pentru atingerea obiectivului de garanții echivalente prevăzut în alineatul (1), unor teste de depistare a zoonozelor și agenților zoonotici specificați în conformitate cu procedura prevăzută în articolul 14 alineatul (2). Data și rezultatul testelor sunt indicate în licențele de import respective, ale căror modele stabilite de legislația comunitară sunt modificate în consecință.

▼M5

(5) Statul membru de destinație finală poate fi autorizat, în conformitate cu procedura de reglementare menționată la articolul 14 alineatul (2), să solicite pe o perioadă de tranziție ca rezultatele testelor menționate la alineatul (4) din prezentul articol să îndeplinească aceleași criterii ca cele prevăzute în programul său național, în conformitate cu articolul 5 alineatul (5). Comisia poate retrage autorizația și, fără a aduce atingere articolului 5 alineatul (6), poate stabili norme specifice privind aceste criterii. Măsurile respective, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentului regulament prin completarea acestuia, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 14 alineatul (3).

▼B

(6) Admiterea sau menținerea pe listele prevăzute în legislația comunitară, pentru categoria respectivă de produse, de țări terțe din care statele membre sunt autorizate să importe produsele care intră sub incidența prezentului regulament sunt subordonate prezentării Comisiei, de către țara terță respectivă, de garanții echivalente cu cele prevăzute în prezentul regulament.

CAPITOLUL VI

LABORATOARE

Articolul 11

Laboratoare de referință

(1) Laboratoarele comunitare de referință pentru analiză și teste de depistare a zoonozelor și agenților zoonotici enumerați în anexa I coloana 1 sunt desemnate conform procedurii prevăzute în articolul 14 alineatul (2).

▼M5

(2) Comisia stabilește responsabilitățile și sarcinile laboratoarelor de referință comunitare, în special în ceea ce privește coordonarea activităților lor cu cele ale laboratoarelor de referință naționale. Măsurile respective, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentului regulament prin completarea acestuia, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 14 alineatul (3).

▼B

(3) Statele membre desemnează laboratoarele naționale de referință pentru analiză și teste de depistare a zoonozelor și agenților zoonotici prevăzuți în anexa I coloana 1. Numele și adresa acestora sunt comunicate Comisiei.

▼M5

(4) Comisia poate stabili anumite responsabilități și sarcini ale laboratoarelor de referință naționale, în special în ceea ce privește coordonarea activităților lor cu cele ale laboratoarelor relevante din statele membre desemnate în temeiul articolului 12 alineatul (1) litera (a). Măsurile respective, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentului regulament prin completarea acestuia, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 14 alineatul (3).

▼B

Articolul 12

Autorizarea laboratoarelor, criterii de calitate și metode aprobate de testare

(1) În scopul analizării eșantioanelor pentru depistarea zoonozelor și agenților zoonotici enumerați în anexa I coloana 1, laboratoarele participante la programele de control în conformitate cu articolele 5 și 7:

(a) sunt desemnate de autoritatea competentă și

(b) aplică un sistem de asigurare a calității conform cu criteriile normei EN/ISO actuale cel târziu douăzeci și patru de luni de la intrarea în vigoare a prezentului regulament sau în perioada de douăzeci și patru de luni de la adăugarea de noi zoonoze sau agenți zoonotici în anexa I coloana 1.

(2) Laboratoarele participă cu regularitate la testele de depistare comune, organizate sau coordonate de laboratorul național de referință.

(3) Testele de depistare a zoonozelor și agenților zoonotici prevăzuți în anexa I coloana 1 se bazează pe metodele și protocoalele recomandate de organismele internaționale de standardizare care servesc drept metode de referință.

Alte metode pot fi utilizate cu condiția să fi fost validate după reguli recunoscute la nivel internațional și să ofere rezultate echivalente cu cele obținute cu metoda de referință respectivă.

▼M5

Atunci când este necesar, Comisia poate aproba alte metode de testare. Măsurile respective, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentului regulament prin completarea acestuia, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 14 alineatul (3).

▼B

CAPITOLUL VII

EXECUȚIA

▼M5

Articolul 13

Măsuri de executare și tranzitorii

Comisia poate adopta măsuri tranzitorii sau de punere în aplicare, inclusiv modificările necesare ale certificatelor de sănătate relevante. Măsurile tranzitorii cu un domeniu general de aplicare, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentului regulament, inclusiv cele care îl completează prin adăugarea unor noi elemente neesențiale, în special specificații suplimentare privind cerințele prevăzute de dispozițiile prezentei directive, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 14 alineatul (3).

Alte măsuri tranzitorii sau de punere în aplicare pot fi adoptate în conformitate cu procedura de reglementare menționată la articolul 14 alineatul (2).

▼B

Articolul 14

Procedura comitetului

(1) Comisia este asistată de Comitetul permanent pentru rețeaua alimentară și sănătatea animală instituit de Regulamentul (CE) nr. 178/2002 (denumit în continuare „comitet”).

(2) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolele 5 și 7 din Decizia 1999/468/CE, cu respectarea dispozițiilor articolului 8 din decizia respectivă.

Perioada prevăzută în articolul 5 alineatul (6) din Decizia 1999/468/CE se stabilește la trei luni.

▼M5

(3) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5a alineatele (1)-(4) și articolul 7 din Decizia 1999/468/CE, având în vedere dispozițiile articolului 8 din respectiva decizie.

▼B

Articolul 15

Consultarea Autorității europene pentru siguranța alimentelor

Comisia consultă Autoritatea europeană pentru siguranța alimentelor cu privire la orice problemă care ține de domeniul de aplicare a prezentului regulament care ar putea avea un efect important asupra sănătății publice, în special înainte de a propune obiective comunitare în conformitate cu articolul 4 sau metode specifice de control în conformitate cu articolul 8.

Articolul 16

Raport privind acordurile financiare

(1) Comisia prezintă un raport Parlamentului European și Consiliului în perioada de trei ani de la intrarea în vigoare a prezentului regulament.

▼B

(2) Raportul examinează:

(a) acordurile în vigoare, la nivel comunitar și național, în ceea ce privește finanțarea măsurilor luate pentru controlul zoonozelor și agenților zoonotici

și

(b) incidența pe care asemenea acorduri o au asupra eficacității acestor măsuri.

(3) Dacă este necesar, Comisia anexează la raportul respectiv propuneri corespunzătoare.

(4) Statele membre acordă Comisiei, la cerere, ajutorul necesar pentru a-i permite să-și întocmească raportul.

CAPITOLUL VIII

DISPOZIȚII GENERALE ȘI FINALE

Articolul 17

Controale comunitare

(1) Experții Comisiei procedează la controale la fața locului în cooperare cu autoritățile competente din statele membre, pentru a se asigura că dispozițiile prezentului regulament, regulile adoptate în temeiul acestuia și măsurile de salvgardare adoptate se aplică uniform. Statul membru pe teritoriul căruia se efectuează un control dă tot sprijinul necesar experților pentru îndeplinirea sarcinilor acestora. Comisia informează autoritatea competentă cu privire la rezultatul controalelor efectuate.

▼M5

(2) Modalitățile practice de punere în aplicare a prezentului articol, în special cele care reglementează procedura de cooperare cu autoritățile naționale competente, sunt stabilite în conformitate cu procedura de reglementare prevăzută la articolul 14 alineatul (2).

▼B

Articolul 18

Intrarea în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare la data publicării în Jurnalul *Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică timp de șase luni de la intrarea sa în vigoare.

Prezentul regulament est obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

▼B

ANEXA I

Zoonozele și agenții zoonotici pentru care sunt stabilite obiective comunitare de reducere a prevalenței în conformitate cu articolul 4

1. Zoonoză sau agent zoonotic	2. Populație animală	3. Stadiul rețelei alimentare	4. Data la care trebuie fixat obiectivul (*)	5. Data de la care trebuie să aibă loc testul
Toate serotipurile de salmonella relevante din punctul de vedere al sănătății publice	Șepteluri reproducătoare de *Gallus gallus*	Producție primară	►**M1** 18 luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament ◄	18 luni de la data menționată în coloana 4
Toate serotipurile de salmonella relevante din punctul de vedere al sănătății publice	Găini ouătoare	Producție primară	24 de luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament	18 luni de la data menționată în coloana 4
Toate serotipurile de salmonella relevante din punctul de vedere al sănătății publice	Pui de carne	Producție primară	36 de luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament	18 luni de la data menționată în coloana 4
Toate serotipurile de salmonella relevante din punctul de vedere al sănătății publice	Curci	Producție primară	48 de luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament	18 luni de la data menționată în coloana 4
Toate serotipurile de salmonella relevante din punctul de vedere al sănătății publice	Efective de porci pentru tăiere	Sacrificare	48 de luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament	18 luni de la data menționată în coloana 4
Toate serotipurile de salmonella relevante din punctul de vedere al sănătății publice	Efective reproducătoare de porcine	Producție primară	60 de luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament	18 luni de la data menționată în coloana 4

(*) Aceste date pleacă de la principiul că date comparabile privind prevalența vor fi disponibile cel puțin șase luni înainte de definirea obiectivului. Dacă aceste date nu sunt disponibile, data la care se fixează obiectivul va fi în consecință amânată.

▼B

ANEXA II

SUPRAVEGHEREA ZOONOZELOR ȘI AGENȚILOR ZOONOTICI ENUMERAȚI ÎN ANEXA I

A. **Cerințe generale aplicate programelor naționale de control**

Programul trebuie să ia în considerare zoonoza și/sau agentul zoonotic respectiv, precum și situația specială din statul membru. Programul trebuie:

(a) să enunțe obiectivul său, luând în considerare amploarea zoonozei sau agentului zoonotic în cauză;

(b) să respecte exigențele minime de eșantionare stabilite în partea B;

(c) dacă este cazul, să respecte cerințele specifice stabilite în părțile A-E și

(d) să precizeze următoarele puncte:

1. *Generalități*

1.1. prezența zoonozei sau agentului zoonotic în cauză în statul membru, făcându-se în mod specific trimitere la rezultatele obținute în cadrul supravegherii prevăzute în articolul 4 din Directiva 2003/99/CE;

1.2. zona geografică sau, dacă este necesar, unitățile epidemiologice în care trebuie pus în aplicare programul;

1.3. structura și organizarea autorităților competente respective;

1.4. laboratoarele autorizate unde sunt analizate eșantioanele prelevate în cadrul programului;

1.5. metodele utilizate pentru depistarea zoonozelor sau agenților zoonotici;

1.6. controalele oficiale (inclusiv schemele de eșantionare) la nivelul nutriției animalelor, șeptelului de păsări și/sau al efectivelor;

1.7. controalele oficiale (inclusiv schemele de eșantionare) în alte stadii din rețeaua alimentară;

1.8. măsurile luate de autoritățile competente în ceea ce privește animalele sau produsele la care au fost depistate zoonoze sau agenți zoonotici, în special pentru protejarea sănătății publice; și toate măsurile de prevenire care sunt luate, ca de exemplu vaccinarea;

1.9. legislația națională în domeniu, inclusiv dispozițiile naționale privind activitățile prevăzute în articolul 1 alineatul (3) litera (b);

1.10. ajutoarele financiare acordate proprietarilor de exploatații din sectoarele alimentației umane și nutriției animalelor în cadrul programului de control național.

2. *În ceea ce privește întreprinderile din sectorul alimentației umane și nutriției animalelor la care se referă programul:*

2.1. structura de producție a speciilor avute în vedere și produselor care derivă din acestea;

2.2. structura producției de hrană pentru animale;

2.3. ghidurile referitoare la bunele practici în domeniul creșterii animalelor sau alte orientări (obligatorii sau facultative) care definesc cel puțin următoarele elemente:

— gestionarea igienei în exploatații;

— măsurile destinate prevenirii apariției de infecții introduse de animale, hrana pentru animale, apa potabilă, persoanele care lucrează în exploatații și

— igiena în cadrul transportului animalelor la destinație și la plecarea din exploatații;

▼B

2.4. controlul sanitar-veterinar de rutină în exploatații;

2.5. înregistrarea exploatațiilor;

2.6. păstrarea de registre în exploatații;

2.7. documentele care trebuie să însoțească expedierile de animale;

2.8. celelalte măsuri pertinente destinate să garanteze trasabilitatea animalelor.

B. **Cerințe minime de eșantionare**

1. O dată aprobat programul de control respectiv, prevăzut în articolul 5, proprietarul de exploatație din sectorul alimentar trebuie să preleveze și să analizeze eșantioane în vederea realizării testelor de depistare a zoonozelor și agenților zoonotici enumerați în anexa I coloana l cu respectarea cerințelor minime de eșantionare indicate în tabelul de mai jos:

1. Zoonoză sau agent zoonotic	2. Populație animală	3. Faze de producție care trebuie acoperite de eșantionare
Toate serotipurile de salmonella relevante din punctul de vedere al sănătății publice	Șepteluri reproducătoare de *Gallus gallus*	
	— șepteluri de fermă	— pui de o zi — păsări de 4 săptămâni — 2 săptămâni înainte de începerea ouatului sau trecerea la unitatea pentru ouat
	— șepteluri de animale adulte de reproducere	— o săptămână din două în perioada de ouat
Toate serotipurile de salmonella relevante din punctul de vedere al sănătății publice	Găini ouătoare:	
	— șepteluri de fermă	— pui de o zi — puicuțe 2 săptămâni înainte de începerea ouatului sau de trecerea la unitatea de ouat
	— șepteluri de păsări ouătoare	— toate cele 15 săptămâni în perioada de ouat
Toate serotipurile de salmonella relevante din punctul de vedere al sănătății publice	Pui de carne	— Păsări scoase pentru sacrificare (*)
Toate serotipurile de salmonella relevante din punctul de vedere al sănătății publice	Curci	— Păsări scoase pentru sacrificare (*)
Toate serotipurile de salmonella relevante din punctul de vedere al sănătății publice	Efective de porci: — porci de fermă	— animale scoase pentru sacrificare sau carcase la abator
	— porci pentru sacrificare	— animale scoase pentru sacrificare sau carcase la abator

(*) Rezultatele analizei eșantioanelor trebuie să fie cunoscute înainte ca animalele să plece spre abator.

▼B

2. Exigențele stabilite la punctul (1) se aplică fără a aduce atingere cerințelor prevăzute în legislația comunitară privind inspecția *ante mortem*.

3. Rezultatele analizei trebuie să fie înregistrate, precum și următoarele informații:

(a) data și locul de eșantionare și

(b) identificarea șeptelului de păsări/efective.

4. Testele imunologice nu pot fi utilizate atunci când animalele au fost vaccinate, cu excepția cazului în care s-a dovedit că vaccinul folosit nu interferează cu metoda de test aplicată.

▼M4

C. **Cerințe specifice privind efectivele de reproducție din specia *Gallus gallus* și curcanii de reproducție**

1. Măsurile prevăzute la punctele 3-5 trebuie luate atunci când analiza probelor prelevate în conformitate cu partea B sau în conformitate cu programele de teste stabilite în anexele la Regulamentul (CE) nr. 1003/2005 al Comisiei ([1]) și la Regulamentul (CE) 584/2008 al Comisiei ([2]) indică prezența *Salmonella enteritidis* sau a *Salmonella typhimurium* într-un efectiv de reproducție din specia *Gallus gallus* sau de curcani de reproducție în circumstanțele prevăzute la punctul 2.

▼B

2. (a) Dacă autoritatea competentă a aprobat metoda de analiză utilizată pentru eșantioanele prelevate în conformitate cu partea B, aceasta poate cere ca măsurile prevăzute la punctele 3-5 să fie luate atunci când această analiză dezvăluie prezența *Salmonella enteritidis* sau *Salmonella typhimurium*.

(b) În alte condiții, măsurile prevăzute la punctele 3-5 trebuie luate atunci când autoritatea competentă confirmă o suspiciune în ce privește prezența *Salmonella enteritidis* sau *Salmonella typhimurium* datorită analizei de eșantioane, efectuată în conformitate cu partea B.

3. Ouăle neincubate din șeptel trebuie să fie distruse.

Totuși, aceste ouă pot fi utilizate pentru consumul uman dacă sunt tratate în așa fel încât să se garanteze eliminarea *Salmonella enteritidis*și *Salmonella typhimurium*, în conformitate cu legislația comunitară privind igiena produselor alimentare.

4. Toate păsările din șeptel – inclusiv puii de o zi – trebuie sacrificate sau distruse în așa fel încât să se reducă cât mai mult posibil riscul propagării salmonellei. Sacrificarea trebuie să se realizeze în conformitate cu legislația comunitară privind igiena produselor alimentare. Produsele derivate din aceste păsări pot fi introduse pe piață pentru consumul uman în conformitate cu legislația comunitară privind igiena produselor alimentare și, o dată aplicată aceasta, în conformitate cu partea E. Dacă nu sunt destinate consumului uman, aceste produse trebuie să fie utilizate sau eliminate în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1774/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 3 octombrie 2002 de stabilire a regulilor sanitare aplicabile produselor secundare animale care nu sunt destinate consumului uman ([3]).

5. Atunci când ouăle pentru incubație provenind din șeptelurile în care *Salmonella enteritidis* sau *Salmonella typhimurium* este prezentă sunt încă prezente într-un cuibar, acestea trebuie distruse sau tratate, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1774/2002.

([1]) JO L 170, 1.7.2005, p. 12.
([2]) JO L 162, 21.6.2008, p. 3.
([3]) JO L 273, 10.10.2002, p. 1. Regulament astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 808/2003 al Comisiei (JO L 117, 13.5.2003, p. 1).

▼M6

6. Toate referințele la «*Salmonella typhimurium*» din această secțiune vor include, de asemenea, *Salmonella typhimurium* monofazică a cărei formulă antigenică este ►C1 1,4,[5],12:i:- ◄.

▼M3

D. **Cerințe specifice privind efectivele de găini ouătoare**

1. Ouăle nu pot fi utilizate pentru consumul uman direct, ca ouă de consum, decât dacă acestea provin dintr-un efectiv comercial de găini ouătoare care este supus unui program național de control stabilit în temeiul articolului 5 și care nu face obiectul unor restricții oficiale.

2. Ouăle care provin din efective cu statut veterinar necunoscut, care sunt bănuite a fi infectate sau care sunt infectate cu serotipuri de *Salmonella* pentru care a fost stabilit un obiectiv de reducere sau care au fost identificate ca fiind sursa de infecție în cadrul unui focar specific de toxiinfecție alimentară la om, nu pot fi utilizate pentru consumul uman decât dacă sunt tratate astfel încât să se garanteze distrugerea tuturor serotipurilor de *Salmonella* relevante din punctul de vedere al sănătății publice, în conformitate cu legislația comunitară privind igiena produselor alimentare.

   Ouăle care provin din efective cu statut veterinar necunoscut, care sunt bănuite a fi infectate sau care sunt infectate cu serotipuri de *Salmonella* pentru care a fost stabilit un obiectiv de reducere sau care au fost identificate ca fiind sursa de infecție într-un focar specific de toxiinfecție alimentară la om:

   (a) sunt considerate ca fiind ouă de categoria B, astfel cum sunt definite la articolul 2 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 557/2007 din 23 mai 2007 al Comisiei de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1028/2006 al Consiliului privind standardele de comercializare aplicabile ouălor ([1]);

   (b) sunt marcate cu mențiunea prevăzută la articolul 10 din Regulamentul (CE) nr. 557/2007, care le face ușor de diferențiat de ouăle de categoria A, înainte ca acestea să fie introduse pe piață;

   (c) nu au acces la centrele de ambalare decât în cazul în care autoritatea competentă se declară mulțumită cu măsurile adoptate pentru prevenirea posibilei contaminări încrucișate a ouălor din alte efective.

3. Atunci când păsările provenind din efective infectate sunt sacrificate sau distruse, trebuie luate măsuri în așa fel încât să se reducă riscul propagării zoonozelor pe cât posibil. Sacrificarea se realizează în conformitate cu legislația comunitară privind igiena produselor alimentare. Produsele derivate din aceste păsări pot fi introduse pe piață pentru consumul uman, în conformitate cu legislația comunitară privind igiena produselor alimentare și, odată aplicată aceasta, în conformitate cu partea E. Dacă nu sunt destinate consumului uman, aceste produse trebuie să fie utilizate sau eliminate, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1774/2002.

4. Pentru a se exclude rezultatele inițiale fals pozitive, autoritatea competentă este abilitată să ridice restricțiile prevăzute la punctul 2 din prezenta parte:

   (a) în cazul în care, în urma unei investigații epidemiologice asupra focarelor de toxiinfecție alimentară, efectuată în conformitate cu articolul 8 din Directiva 2003/99/CE, efectivul de găini ouătoare nu este identificat ca fiind sursa de infecție pentru oameni, prin consumul de ouă sau produse din ouă; și

   (b) în cazul în care efectivul este supus unui program național de control stabilit în temeiul articolului 5 și prezența serotipurilor de *Salmonella* pentru care a fost stabilit un obiectiv de reducere nu este confirmată prin următorul protocol de recoltare de probe efectuat de către autoritatea competentă:

      (i) aplicarea specificațiilor tehnice menționate la articolul 5 din Decizia 2004/665/CE a Comisiei (7 probe); cu toate acestea, trebuie colectat pentru analiză câte un subeșantion de 25 de grame din fiecare probă de materie fecală și praf; toate probele vor fi analizate separat;

      sau

([1]) JO L 132, 24.5.2007, p. 5.

▼M3

(ii) investigația bacteriologică a cecumurilor și a oviductelor a 300 de păsări;

sau

(iii) investigația bacteriologică a cojii și a conținutului a 4 000 de ouă din fiecare efectiv, în loturi de maximum 40 de ouă.

Pe lângă recoltarea de probe de la litera (b), autoritatea competentă va verifica absența utilizării de substanțe antimicrobiene care ar putea afecta rezultatul analizelor probelor.

▼B

E. **Exigențe specifice privind carnea proaspătă**

▼M7

1. Începând cu 1 decembrie 2011, carnea proaspătă de pasăre provenită de la efective de animale enumerate în anexa I îndeplinește criteriul microbiologic relevant precizat la rândul 1.28 din capitolul 1 al anexei I la Regulamentul (CE) nr. 2073/2005 al Comisiei ([1]).

▼B

2. În termen de șaptezeci și două de luni de la intrarea în vigoare a prezentului regulament se stabilesc reguli detaliate cu privire la acest criteriu, în conformitate cu procedura prevăzută în articolul 14 alineatul (2). Aceste reguli precizează îndeosebi schemele de eșantionare și metodele de analiză.

3. Criteriul prevăzut la punctul 1 nu este aplicabil cărnii proaspete de pasăre, destinată unui tratament termic industrial sau oricărui alt tratament capabil să elimine salmonella, în conformitate cu legislația comunitară privind igiena produselor alimentare.

([1]) JO L 338, 22.12.2005, p.1.

▼B

ANEXA III

Criterii specifice pentru stabilirea serotipurilor de salmonella relevante din punctul de vedere al sănătății publice

La stabilirea serotipurilor de salmonella, relevante din punctul de vedere al sănătății publice, pentru care se vor stabili obiective comunitare, trebuie luate în considerare următoarele criterii:

1. serotipurile cele mai frecvente de salmonella în salmonelozele umane pe baza datelor culese prin intermediul sistemelor comunitare de supraveghere;

2. modul de infecție (adică prezența serotipului în populațiile de animale respective și hrana animalelor);

3. faptul că un serotip prezintă de puțină vreme o capacitate de a se propaga rapid și de a provoca boli la om și animal;

4. gradul de agravare a virulenței unui serotip sau, altfel spus, faptul că, de exemplu, acesta devine mai invaziv sau mai rezistent la terapii ad hoc utilizate pentru a vindeca infecțiile la om.